

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

REV. br. 523/23

VRHOVNI SUD KOSOVA u veću sudija, Nenad Lazić predsednik veća, Rustem Thaqi i **Zenel Leku** članovi veća, u pravnoj stvari tužioca Xh... M... iz P..., koga po punomoćju zastupa advokat Sahit Bibaj, protiv tužene Pošta i telekomunikacije Kosova sa sedištem u Prištini, koju zastupa Hajredin Islami, po predmetu spora radi naknade razlike u plati, poništaja odluke i vraćanja na radno mesto, odlučujući po reviziji tužioca podnetoj protiv presude Apelacionog suda Kosova Gž. br. 2350/21 od 09.08.2023. godine, u sednici veća održanoj dana..... doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca, podneta protiv rešenja Apelacionog suda Kosova Gž. br. 2350/21 od 09.08.2023. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Osnovnog suda u Prištini P. br. 1896/19 od 01.10.2020. godine u stavu I izreke odbačena je kao ne blagovremena tužba tužioca Xh... M... iz P..., protiv tužene PTK – Priština, kojom je tražio poništaj odluke disciplinske komisije 01-6198/10 od 05.08.2011. godine, i odluke o resistematizaciji br. 01-3710/11 od 08.08.2011. godine, kao i obavezivanje tužene da tužioca vrati na dužnost menadžera unutrašnje revizije, te da mu nadoknadi razliku u plati i ostalim beneficijama.

Stavom II izreke, odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv ovog rešenja žalbu je uložio tužilac, a Apelacioni sud Kosova je odlučujući po istoj našao da žalba nije osnovana, te ju je rešenjem Gž. br. 2350/21 od 09.08.2023. godine odbio, a rešenje Osnovnog suda u Prištini P. br. 1896/19 od 01.10.2020. godine, potvrdio.

Protiv pravosnažnog rešenja Apelacionog suda Kosova, reviziju je u zakonskom roku uložio tužilac, zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud Kosova je nakon proučavanja spisa predmeta i ocene revizijskih navoda, a u smislu člana 215. u vezi sa članom 230. ZPP-a, našao:

Revizija nije osnovana.

U postupku pred nižestepenim sudovima, nije bilo bitnih povreda odredbi parničnog postupka na koje je revizijski sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a revizijom se na ovakve povrede ne ukazuje.

Prema podacima iz spisa predmeta utvrđuje se sledeće činjenično stanje:

Tužilac je po osnovu ugovora o radu 01-6498/09 od 06.11.2009. godine, zasnovao radni odnos kod tužene, na radnom mestu Menadžer unutrašnje revizije. Ugovor je bio zaključen na period od tri godine. Nakon toga, odlukom disciplinske komisije 01-6198/10 od 05.08.2011. godine, ovde tužilac je oglašen krivim za disciplinski prekršaj, te mu je izrečena disciplinska sankcija u vidu zadnje pismene opomene, raspoređivanja na niže radno mesto i zabrane napredovanja u trajanju od tri godine. Shodno ovoj odluci tužena je dana 18.08.2011. godine, donela rešenje o resistematizaciji, kojim je ovde tužioca rasporedila na radno mesto regionalni koordinator za predaju i uručenje, sa koeficijentom 12. Protiv ovog rešenja ovde tužilac je uložio žalbu dana 29.08.2011. godine, preporučenom poštom. Na ovu žalbu tužena nije odgovorila, te je tužilac dana 14.10.2014. godine, podneo tužbu sudu.

Pri ovakvom stanju činjenica, niže stepeni su sudovi našli da je tužba podneta nakon isteka zakonom propisanog roka, te su odlučili na način kako je napred navedeno.

Stanovište niže stepenih sudova je prihvatljivo i za Vrhovni sud Kosova.

Članom 78. stav 1. Zakona o radu, propisano je da zaposleni ima pravo žalbe protiv odluke poslodavca za koju smatra da mu se povređuju zakonom propisana prava.

Stavom II istog člana, propisana je obaveza poslodavca da o žalbi zaposlenog odluči u roku od 15 dana od dana dostavljanja žalbe.

Članom 79. Zakona o radu, propisano je pravo zaposlenog da ukoliko nije zadovoljan odlukom poslodavca po podnetoj žalbi ili ukoliko poslodavac u roku od 15 dana nije odgovorio na žalbu zaposlenog, to zaposleni može u narednom roku od 30 dana podneti tužbu sudu. U konkretnom slučaju, tužilac je žalbu na odluku poslodavca podneo dana 29.08.2011. godine. Zadnji dan za odgovor poslodavca je bio 13.09.2011. godine (utorak). Rok za podnošenje tužbe je počeo da teče od 14.09.2011. godine i zadnji dan za podnošenje tužbe je bio 13.10.2011. godine (četvrtak), što znači da je tužba podneta sa jednim danom zakašnjenja, te je prvostepeni sud pravilnom primenom člana 391. stav 1. tačka f. ZPP-a, istu odbacio.

Na osnovu navedenog Vrhovni sud Kosova je našao da revizija nije osnovana, te je istu odbio i uz primenu člana 222. u vezi sa članom 230. ZPP-a, odlučio kao u izreci

VRHOVNI SUD KOSOVA
REV. BR. 523/23 OD .....

PREDSEDNIK VEĆA – SUDIJA
Nenad Lazić